

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงหลุดพ้นจากรายได้ปานกลาง และ สร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ เศรษฐกิจ บรรลุวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จึงได้กำหนด 6 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่

(1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ความมั่นคงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะการเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นของนานาชาติในด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว และความสงบ สุขของสังคมโดยรวม ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลด ป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก และสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก จึงมีกรอบแนวทางต้องให้ ความสำคัญ ดังนี้

1.1) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.2) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

1.3) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุข และแนวทางสันติวิธี จัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

1.4) บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

1.5) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รักษาคุณภาพของความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหายับคุกคามของชาติ

1.6) พัฒนาระบบเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ พัฒนาโครงสร้างกำลังและยุทธโปกรณ์ที่เหมาะสม

1.7) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการป้องกันผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล

(2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง จำเป็นต้องเพิ่มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ 5.0-6.0 ต่อปี ในอีก 15 ปี และรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 12,400 ดอลลาร์ สหรัฐ.ต่อปี ต้องมุ่งเน้นการยกระดับผลิตภาพและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความ มั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งการพัฒนากฎการผลิตในอนาคต ดังนั้น ประเทศต้องมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

2.1) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาว การสร้างความแข็งแกร่งของปัจจัยพื้นฐานทุกด้าน และการบริหารเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสม

2.1.1 รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่น

2.1.2 ส่งเสริมการค้าและการลงทุน

2.1.3 พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า

2.2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาคุณภาพให้สูงขึ้นและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญมากขึ้นได้ นอกจากนี้จะต้องพิจารณา สร้างฐานเศรษฐกิจในอนาคต

2.2.1 เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

2.2.2 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

2.2.3 ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง

2.2.4 พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน

2.2.5 พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ

2.2.6 สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

2.2.7 ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการประชาชน

2.2.8 ส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

2.3) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ผลจากการวิเคราะห์ของทั้ง World Economic FORUM (WEF) และ International Institute for Management Development (IMD) พบว่า ศักยภาพของผู้ประกอบไทยส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับต่างประเทศยังไม่สูง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ สถาบัน เกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทางดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

2.3.1 พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการ

2.3.2 พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน

2.3.3 พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล

2.3.4 ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล

2.3.5 พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

2.4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและเมือง

2.4.1 เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

2.4.2 พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด

2.4.3 พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่และเมืองปลอดภัย ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

2.5) การเชื่อมโยงภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก เพื่อให้ประเทศไทยมีบทบาทในภูมิภาคและเวทีโลก และสนับสนุนให้เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่พลังงานทางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียกำลังเพิ่มขึ้น

2.5.1 สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และ นานาประเทศทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี

2.5.2 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุน เพื่อการวิจัยและพัฒนา

2.5.3 ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง ด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ

2.5.4 ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยง และสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจ

2.5.5 เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่นๆ

2.5.6 ส่งเสริมการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งระดับทวิภาคี ภูมิภาค และพหุภาคี ส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น

2.5.7 สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจ ด้านการต่างประเทศ

(3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมสูงวัยภายใต้สภาวะแวดล้อมของประเทศ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ส่งผลให้ต้องพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศ สามารถปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลง บริหารความเสี่ยง และใช้ศักยภาพโอกาสได้เต็มตามกำลังความสามารถที่พร้อมรองรับกับการพัฒนาที่จะเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต โดยมีแนวทาง ดังนี้

- 3.1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- 3.2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ
- 3.3) การเสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- 3.4) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

(4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

การพัฒนาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมในหลายมิติ รายได้มีความแตกต่างกันมากในระหว่างกลุ่ม โอกาสในการเข้าถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทรัพยากร กระบวนการ ยุติธรรม และบริการสาธารณะที่มีความแตกต่างกันและขาดความเป็นธรรม โดยเฉพาะในระหว่างภูมิภาคและ ระหว่างพื้นที่ต่าง ๆ มาโดยตลอด และเป็นสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม ประเทศไทย จึงจำเป็นต้องเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ปรับเปลี่ยนจากสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำ ไปสู่สังคมที่มีความเสมอภาคและเป็นธรรม เป็นสังคมที่คนอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะ นำไปสู่การพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

4.1) การสร้างความมั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการ สาธารณะขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่างๆ

4.2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ โดยบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ 3 กองทุน

- 4.3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิต ในสังคมสูงวัย
- 4.4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรม และความ

เข้มแข็งของชุมชน

4.5) การพัฒนาสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมจรรยาบรรณของสื่อมวลชนให้ยึดมั่นตามหลักวิชาชีพที่ดีและรับผิดชอบต่อสังคม

(5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งการเจริญเติบโตเพื่อสร้างรายได้ให้กับประเทศ ทำให้มีการ บุกรุกทำลาย และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเกินศักยภาพของระบบนิเวศ รวมทั้งก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งมลพิษทางน้ำ ทางอากาศ ขยะและของเสียอันตราย โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

- 5.1) จัดระบบ อนุรักษ์ พื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- 5.2) วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
- 5.3) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5.4) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5.5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง สภาพ

ภูมิอากาศ

- 5.6) ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

(6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีขีดสมรรถนะสูง ปราศจากการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีกฎหมายที่เอื้อต่อการบริหารจัดการ สามารถตอบสนองความต้องการ ของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า โปร่งใส และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ และสอดคล้องกับทิศทางและบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

- 6.1) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- 6.2) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่าและรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อน มากขึ้น
- 6.3) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- 6.4) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ในการ

ปฏิบัติราชการ

- 6.5) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 6.6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- 6.7) การปรับปรุงแก้ไข และยกเลิกกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

1.2 ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)

1. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้ การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็น

ศูนย์กลาง ของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาใน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มี รายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่ การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

2. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลาง ด้านการขนส่ง และโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้า เกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. เป้าหมาย

3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์สหรัฐ) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการ ลงทุนภาครัฐ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะ ที่ปริมาณ การส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการ สร้างสังคมสูงวัย อย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และ การใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

4. แนวทางการพัฒนา

4.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

4.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ 52 รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดัน งานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา

4.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคน และแรงงาน ให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคม อาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นใน การเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขา การผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการ จัดทำกรอบ คุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

4.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและ ดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วน ความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็น ของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

4.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่ เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการ เดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่าง เมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรือ อีเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจน

สนับสนุนการ พัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วน อากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐาน การผลิตในภูมิภาคอาเซียน

4.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐม เป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับ ประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็น สำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และ ความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทาง การเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้ เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมพืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิต ในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำ การเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิต ภาคบริการ โดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทาง อากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ เพื่รองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไข กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากล และรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้ง ส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทาง กายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการ ท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวม ทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคต เพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอด เทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาค และในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุน อื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมา ประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการ อำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัย และพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

4.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัย

อย่างมีคุณภาพ

4.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะ ฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้มี การทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและ ประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟู สุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพ และโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

4.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง โดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการ การศึกษา ใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์(Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและ ประสิทธิภาพการ จัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน ในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และ การคัดเลือกให้ได้ คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะ กำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับ หลักสูตร และผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้ เทคโนโลยีและ สื่อเพื่อการเรียนรู้

4.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ

โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อ รองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยุกระดับการบริหาร จัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความ เป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพใน รูปแบบ เครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติ ทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการ และ งานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

4.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย

โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะ กับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุใน รูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและ สวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มี ศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อ ขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนา นวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

4.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

4.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ แรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบ มาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพ ทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้อง กับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตร โดย สนับสนุนปัจจัยการผลิต

4.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน ระดับปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโลก กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดย ดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

4.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ... และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมาย ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

4.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

4.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุข สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษา และระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

4.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงาน ด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจ อย่างแท้จริง

4.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิ ประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวก ด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

4.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดิน ที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของ คนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความ ยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิต ของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็น และมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและ สุขภาพอนามัยของประชาชน

4.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุ ที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่นการปฏิรูประบบภาษี และ ค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

4.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศ สู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการ ให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความสามารถในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

4.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบ การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

4.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

4.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้มีความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมือง และพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้าง แนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มี ประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

4.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

4.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้า ตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชัน และคดีที่ประชาชน ให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

4.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อน ภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัด แต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

4.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วน ต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงาน ที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจใน เชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็น จำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเชิงพื้นที่ภาคกลาง

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 53/1 และมาตรา 53/2 บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้อง กับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึด กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัด และกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

แนวคิดและหลักการ

1. ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็น ธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

2. หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(1) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(2) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพ และโอกาสของพื้นที่ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวทางในการพัฒนาทั้งทางด้านอุตสาหกรรม เกษตร ท่องเที่ยว การค้าการลงทุน และการบริการ และการพัฒนา ระบบ Logistics และโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาศักยภาพคน สังคม และชุมชนให้มีคุณภาพ มีธรรมาภิบาล โดยมีแนวทางในการพัฒนาทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาวะ สถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคม และพัฒนาศักยภาพของชุมชน และท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดน ตามแนวเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก

ยุทธศาสตร์ที่ 5 บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วม และเกื้อกูลกัน

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

1. ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างเข้มข้นเพื่อเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมอาหาร การแปรรูปการเกษตร และประมง และอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งจ้างงานที่โดดเด่น

2. ภาคเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวยังมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนากลุ่มจังหวัด

3. การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีแหล่งกำเนิดจากภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคครัวเรือนโดยเฉพาะน้ำเสียของแม่น้ำสายหลักและขยะ

4. ความท้าทายต่อการพัฒนาอันเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของเมือง และแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

1.4 ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 และวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 เห็นชอบ ให้จัดตั้ง กลุ่มจังหวัดรวม 19 กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ซึ่งประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัด สมุทรสงคราม โดยจังหวัดเพชรบุรี เป็นที่ตั้งของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 เป็นแผนที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุน ของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มจังหวัด ในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดได้นำนโยบาย ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการกิจของกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการฟื้นฟูทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง และนโยบายด้านการท่องเที่ยวที่เน้นการเข้าถึง แหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งจากภายในและต่างประเทศ นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยังได้เชื่อมโยงประเด็นทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดตามแนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ซึ่งได้เน้นให้กลุ่มจังหวัดพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการค้า การท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์พัฒนาและผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยมีวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นฐานการผลิตและบริการในภาคการเกษตร อุตสาหกรรม อาหาร การท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

พันธกิจ

1. พัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่า
2. พัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว พื้นที่เศรษฐกิจ การค้าชายแดน เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขัน
3. สร้างและฟื้นฟูทุนทางธรรมชาติและทรัพยากรสัตว์น้ำเพื่อเป็นฐานในการผลิตอาหาร การแปรรูป การท่องเที่ยว ที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ในภาคการเกษตร และอุตสาหกรรม
2. ร้อยละสินค้า / ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากล
4. อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว
5. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
6. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
7. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้า / ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ
8. จำนวนพื้นที่ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะลดลง
9. จำนวนพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่ถูกกัดเซาะได้รับการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น
10. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

เป้าประสงค์รวม

เป็นระบบ

1. มีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมโยงสนับสนุนการค้าและการลงทุนอย่างครอบคลุมและ
2. ทรัพยากรสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น
3. สินค้าเกษตรมีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐานสากล
4. รายได้จากการท่องเที่ยว สินค้า และบริการเพิ่มขึ้น
5. การกักตุนอาหารมีเพียงพอได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
6. สินค้าอุตสาหกรรมสามารถแข่งขันได้และมีมาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างต้นทุนทางทรัพยากรภาคเกษตรกรรม

กลยุทธ์ที่ 1.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการฟื้นฟูทรัพยากร
ทางการเกษตร ให้คงความอุดมสมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ 1.2 พัฒนาระบบการผลิตและการจัดการสินค้าด้าน
การเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการ
เพื่อการท่องเที่ยว การค้า และพื้นที่ทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการ
ผลิตที่เชื่อมโยง การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2.2 พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
ของกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.1 ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

กลยุทธ์ที่ 3.2 พัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ 3.3 ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็น
มิตร ต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เพิ่มศักยภาพอุตสาหกรรมด้านนวัตกรรม (Innovation) และ
แนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative economy) อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 4.1 เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการแข่งขันของ
อุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 4.2 สร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการ และสร้างโอกาส
ในการค้า การลงทุน

1.5 แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฉบับทบทวน (พ.ศ. 2561 – 2565)

(1) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด :

เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ
เกษตรปลอดภัย
ด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจแห่งอนาคต
สังคมผาสุกภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(2) พันธกิจ

1. พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
2. ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการผลิตการแปรรูปสับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม
3. ส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม และอาเซียน
4. สร้างสังคมให้น่าอยู่ ผาสุก ตามหลักธรรมาภิบาลและยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล

(3) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เป้าประสงค์ที่ 1 การเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ต่อปี

เป้าประสงค์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ตกเกณฑ์ลดลงร้อยละ 25 ต่อปี

เป้าประสงค์ที่ 3 อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จ : พื้นที่ป่าไม้จากภาพถ่ายดาวเทียม เพิ่มขึ้นเป็น 21,000 ไร่

(4) ประเด็นการพัฒนา

1. เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
2. เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้าเกษตรคุณภาพสูง
3. ยกระดับศักยภาพด้านสิ่งแวดล้อม สร้างการเติบโตการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่างๆ ในภูมิภาค
4. เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

(5) ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรี

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมายและตัวชี้วัด : รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 15 (ค่าเป้าหมายร้อยละ 3 ต่อปี)

: จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 (ค่าเป้าหมายร้อยละ 3 ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดให้มีคุณภาพ
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกระบวนการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มี

มาตรฐานสากล

3. เสริมสร้างคุณภาพการท่องเที่ยวบนความหลากหลายความปลอดภัยและความคุ้มค่า
4. ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการของจังหวัด ภาครัฐ และเครือข่ายการท่องเที่ยว
5. สร้างเสริมระบบข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ และการตลาดด้านการท่องเที่ยว
6. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนที่

เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด

เป็นสินค้าเกษตรคุณภาพสูง

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคเกษตรและอุตสาหกรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัด : อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

(ค่าเป้าหมายร้อยละ 2 ต่อปี)

: อัตราการขยายตัวของ GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.25

(ค่าเป้าหมายร้อยละ 2.25 ต่อปี)

: ร้อยละของฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเท่ากับ 46 ในปี 2565

(ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรเพื่อการบริโภคและส่งออก

2. พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก

3. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่สร้างความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งองค์กรภาค

4. ส่งเสริมการศึกษวิจัยและสร้างนวัตกรรมระบบการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตร และเสริมสร้างกระบวนการจัดการความรู้สู่เกษตรกร

5. สร้างเสริมและพัฒนาระบบการผลิตเกษตรปลอดภัยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ยกระดับศักยภาพด้านสิ่งขจร สร้างการเติมโตการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวเชื่อมต่อกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

วัตถุประสงค์ : เพื่อส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ด้านสิ่งขจร และอาเซียน

เป้าหมายและตัวชี้วัด : ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 25
(ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
2. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
3. พัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล
4. เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน/องค์กรในอาเซียน
5. ส่งเสริมการเปิดตลาด และพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์ : เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคง ฝาสุก ตามหลักธรรมาภิบาลและยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายและตัวชี้วัด : จำนวนครัวเรือนที่ตกเกณฑ์และสามารถพัฒนาได้ ร้อยละ 100 มีรายได้เพิ่มขึ้น (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี)
: อัตราการคลอดในหญิงอายุ 15 – 19 ปี ไม่เกินร้อยละ 39 ต่อ 1,000 ประชากร (ค่าเป้าหมายลดลง ร้อยละ 4 ต่อปี)
: ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ลดลงร้อยละ 12 (ค่าเป้าหมายลดลง ร้อยละ 2 ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

1. ยกระดับคุณภาพการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม รายได้ สุขภาพและการสาธารณสุข ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและภาคีเครือข่ายรวมทั้งภาคประชาสังคม
2. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยบริเวณชายแดน พื้นที่ตอนใน ชายฝั่งทะเล เกาะแก่งและสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถและสร้างเครือข่ายประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรม
3. เสริมสร้างการป้องกันและลดอุบัติเหตุในการคมนาคม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติ
4. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายและตัวชี้วัด : พื้นที่ป่าไม้จากแปลภาพถ่ายดาวเทียมเพิ่มขึ้นเป็น 21,000 ไร่
 (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้น 3,000 ไร่ต่อปี)
 : ร้อยละของพื้นที่ชายฝั่งทะเลถูกกัดเซาะลดลงร้อยละ 9
 (ค่าเป้าหมายลดลง ร้อยละ 2 ต่อปี)
 : ร้อยละของปริมาณขยะที่มีการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น
 เป็นร้อยละ 85 (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

สิ่งแวดล้อม

1. สร้างเสริมการอนุรักษ์รักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สัตว์ป่า พันธุ์พืช และ
2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่ง
4. เสริมสร้างระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติชายฝั่งทะเล
5. ลดปริมาณขยะและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรต่อ

สิ่งแวดล้อม

1.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

1. วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการท่องเที่ยว วิถีเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

2. พันธกิจ

- 1) พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ การเกษตร และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) อนุรักษ์ ป่าไม้ และสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีความสมดุล และเกิดประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน
- 5) พัฒนาองค์กรและสร้างเครือข่ายการพัฒนาทุกภาคส่วนให้ทันสมัยโดยยึดหลัก ธรรมภิบาล
- 6) พัฒนาโครงสร้างระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบการบริการสาธารณะ และระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพ

3. ยุทธศาสตร์/ แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 6 แนวทาง การพัฒนา ดังนี้

- 1.1) พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและบริการ
- 1.2) พัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเทศกาล งานประเพณี รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และสุขภาพ
- 1.3) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

1.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการประสานงานสร้างเครือข่ายร่วมกันกับหน่วยงานราชการอื่น ภาคเอกชน และประเทศเพื่อนบ้าน ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

1.5) พัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัย

1.6) ส่งเสริมการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ ภาคการเกษตร และภาคการท่องเที่ยว ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ และภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาส่งเสริมรายได้และการผลิต ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

2.1) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพิ่มขึ้น ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2) เพิ่มผลิตภาพการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่เพื่อการแข่งขันในตลาดอาเซียน และตลาดโลก

2.3) ส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยใช้เทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ วัฒนธรรมท้องถิ่น ในการเพิ่มมูลค่า และการตลาด

2.4) พัฒนาและส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็งและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย 12 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

3.1) พัฒนาศักยภาพ คน ครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง

3.2) สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มองค์กรและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและแก้ไข ปัญหาในชุมชน

3.3) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

3.4) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดระเบียบสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

3.5) เพิ่มขีดความสามารถในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และการ ค้ามนุษย์

3.6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการ พัฒนาชุมชนเมืองและชนบท

3.7) พัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานการศึกษาของชาตารวมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3.8) อนุรักษ์ ปันฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.9) พัฒนาส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

3.10) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน

3.11) พัฒนาระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

3.12) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม แก่เด็ก เยาวชน

ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 7 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

4.1) พัฒนา อนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม กับสภาพพื้นที่

4.2) เสริมสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.3) อนุรักษ์ ป่า ป่า พื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความสมบูรณ์

4.4) พัฒนา พื้นที่แหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

4.5) พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์

4.6) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

4.7) อนุรักษ์ และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ ประกอบด้วย 4 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

5.1) ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารแบบบูรณาการระหว่างองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาค ประชาชน

5.2) ส่งเสริมการให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

5.3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารและพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

5.4) พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณูปโภค ประกอบด้วย 4 แนวทางการ พัฒนา ดังนี้

6.1) พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐาน

6.2) พัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภค

6.3) พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

6.4) ส่งเสริมการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดและน้ำระบบผังเมืองมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7 ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการท่องเที่ยว วิถีเศรษฐกิจพอเพียง นำไปสู่เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์กลยุทธ์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยว

พันธกิจ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นเมืองท่องเที่ยวที่

ทรงคุณค่า

เป้าประสงค์ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ / ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
1.1 พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา
1.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
1.3 พัฒนาบุคลากรเครือข่าย การประชาสัมพันธ์ การตลาด และการให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่พัฒนาบุคลากรเครือข่าย การประชาสัมพันธ์ การตลาด และการให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว
1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว	จำนวนโครงการ / กิจกรรมที่ส่งเสริม และสนับสนุนการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาส่งเสริมอาชีพและเศรษฐกิจชุมชน

พันธกิจ ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคงระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ รายได้ของประชาชนที่เพิ่มขึ้นจากการส่งเสริมอาชีพและพัฒนา

รายได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ / ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวนกลุ่มอาชีพที่สามารถนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้
2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรและเกษตรอินทรีย์	จำนวนกลุ่มเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนการเกษตรและเกษตรอินทรีย์
2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืน	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืน
2.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต

พันธกิจ เสริมสร้างการพัฒนาสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

เป้าประสงค์ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคงและมีคุณภาพตามวิถีภูมิ

ปัญญาไทย

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ / ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
3.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและคุณภาพการศึกษา	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
3.2 จัดการศึกษาเพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา	ร้อยละ ของนักเรียนที่สามารถศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการนำสื่อ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษา	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนการนำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการศึกษา
3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนออกกำลังกาย การกีฬาและนันทนาการ
3.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
3.6 ส่งเสริมป้องกัน รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสภาพ	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมป้องกัน รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสภาพ
3.7 ส่งเสริม ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3.8 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตในทุกกลุ่มวัย ตลอดจนผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพในทุกกลุ่มวัย ตลอดจนผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
3.9 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
3.10 ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและ สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3.11 เสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรม	จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่เสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
พันธกิจ พัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ให้ได้

มาตรฐาน

เป้าประสงค์ เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ได้มาตรฐาน
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ การก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม เส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ
ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ / ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
4.1 พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางคมนาคม	ระยะทางที่ก่อสร้างและซ่อมปรับปรุง
4.2 พัฒนา ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม และอุปโภคบริโภค	จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุง
4.3 พัฒนา และปรับปรุงระบบสาธารณสุขโรค	จำนวนระบบสาธารณสุขโรคได้รับการพัฒนา และ ปรับปรุง
4.4 พัฒนา และปรับปรุงระบบสาธารณสุขการ	จำนวนระบบสาธารณสุขการได้รับการพัฒนา และ ปรับปรุง
4.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำระบบผังเมือง รวมจังหวัด	จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ส่งเสริมและสนับสนุน การจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
พันธกิจ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุล
และยั่งยืน
เป้าประสงค์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน
ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ร้อยละความสำเร็จในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์ / ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
5.1 พัฒนานุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่พัฒนา อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5.2 ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่เด็กและ เยาวชน	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ปลูกฝังและสร้าง จิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมแก่เด็กและเยาวชน
5.3 ส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารจัดการขยะ และ มลพิษแบบมีส่วนร่วม	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่ส่งเสริมและพัฒนา ระบบบริหารจัดการขยะและมลพิษแบบมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ
พันธกิจ พัฒนานองค์กรและสร้างเครือข่ายการพัฒนาทุกภาคส่วนตามหลักการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดี
เป้าประสงค์ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้ได้มาตรฐานตามหลักการบริหาร
กิจการ บ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับบริการสาธารณะ
จากองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
กลยุทธ์/ ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
6.1 พัฒนาความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะ ของบุคลากร	จำนวนครั้งที่บุคลากรขององค์การบริหารส่วน จังหวัด ได้รับการส่งเสริมความรู้และพัฒนา ศักยภาพเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการทำงาน
6.2 พัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร เครื่องมือ เครื่องใช้ ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในการ ปฏิบัติงานให้ ทันสมัยได้มาตรฐาน	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่พัฒนาประสิทธิภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ระบบเทคโนโลยีและ สารสนเทศ ในการปฏิบัติงาน
6.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ บริหาร และพัฒนา	ช่องทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนใน การ บริหารและพัฒนา
6.4 ส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	จำนวนโครงการ / กิจกรรม ที่เสริมสร้างการให้ ความรู้ทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
6.5 พัฒนการบริหารจัดการองค์กรให้ได้มาตรฐานตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการรับ บริการ จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

2. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลทับสะแก

วิสัยทัศน์ (vision) คือ การสร้างภาพ (ฝัน) ในอนาคตที่อยากให้เกิดเป็นจริงขึ้นมา เพื่อสร้างค่านิยมร่วมให้เกิดความ กระตือรือร้นของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความคาดหวังที่ต้องการหรือกำหนดเป้าหมายที่พึงประสงค์ในอนาคตว่าจากสภาพการ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม เทคโนโลยี และจากข้อจำกัดที่มีอยู่จะกำหนดความคาดหวังหรือ เป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งจะเป็นทิศทางขององค์กรให้ชัดเจนโดยเทศบาลตำบลทับสะแก ได้กำหนดวิสัยทัศน์ ไว้ดังนี้

2.1 วิสัยทัศน์

“ส่งเสริมการศึกษา พัฒนาสังคม ชุมชนเข้มแข็ง
แหล่งภูมิปัญญา พัฒนาเมืองน่าอยู่ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ”

2.2 พันธกิจ (Mission)

1. ประชาชนมีความรู้ความสามารถและได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
2. ประชาชนมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีพ มีการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเอง โดยนำแนวทางปรัชญาชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง
3. มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย และโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงามสิ่งแวดล้อม สะอาด ปราศจากมลพิษ

4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการดูแลด้านสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้คงอยู่ตลอดไป
5. มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เน้นการบูรณาการ และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะประชาคมอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

2.3 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลทับสะแก

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเทศบาล จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอทับสะแก เป็นกรอบและให้มีความสอดคล้องกัน ดังนี้

ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลทับสะแก

1. การพัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิต
2. การพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การส่งเสริมอาชีพ รายได้ และการผลิต
3. การพัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำ และสาธารณสุข
4. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
5. การพัฒนาด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว ศาสนา และอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

2.4 เป้าประสงค์

1. เพื่อให้เยาวชนและประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือประชาชนในการพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ
3. เพื่อก่อสร้างและปรับปรุงถนน ทางเท้า และท่อระบายน้ำให้มีสภาพดี และได้มาตรฐาน
4. เพื่อให้มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และสามารถใช้อย่างยั่งยืน
5. เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวภายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
6. เพื่อดำรงรักษาวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่คู่ชุมชน
7. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน และการบริการเพิ่มขึ้น
8. เพื่อพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัย และมีคุณภาพ

2.5 ตัวชี้วัด

- 1) ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ 90 และศิลปวัฒนธรรมอันดียังคงอยู่
- 2) ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5 และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
- 3) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ 10
- 4) ชุมชนในเขตเทศบาลร้อยละ 60 น่ายุ่อย่างสงบสุข
- 5) ในเขตเทศบาลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ 85
- 6) ประชาชนในเขตเทศบาลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 5
- 7) ประชาชนในเขตเทศบาลร้อยละ 80 มีความรู้และมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ศาสนา – วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
- 8) การบริหารจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ 60

2.6 ค่าเป้าหมาย

- 1) ด้านการพัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิตอย่างเพียงพอ
 - ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 10% ต่อปี
- 2) ด้านการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การส่งเสริมอาชีพ รายได้และการผลิต
 - ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 5% ต่อปี
- 3) ด้านการพัฒนาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำและสาธารณสุข
 - ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 8% ต่อปี
- 4) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
 - ค่าเป้าหมายปริมาณขยะลดลงร้อยละ 10% ต่อปี
- 5) ด้านการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว ศาสนาและอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 10% ต่อปี
- 6) ด้านการพัฒนาระบบบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ
 - ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ 8% ต่อปี

2.7 กลยุทธ์

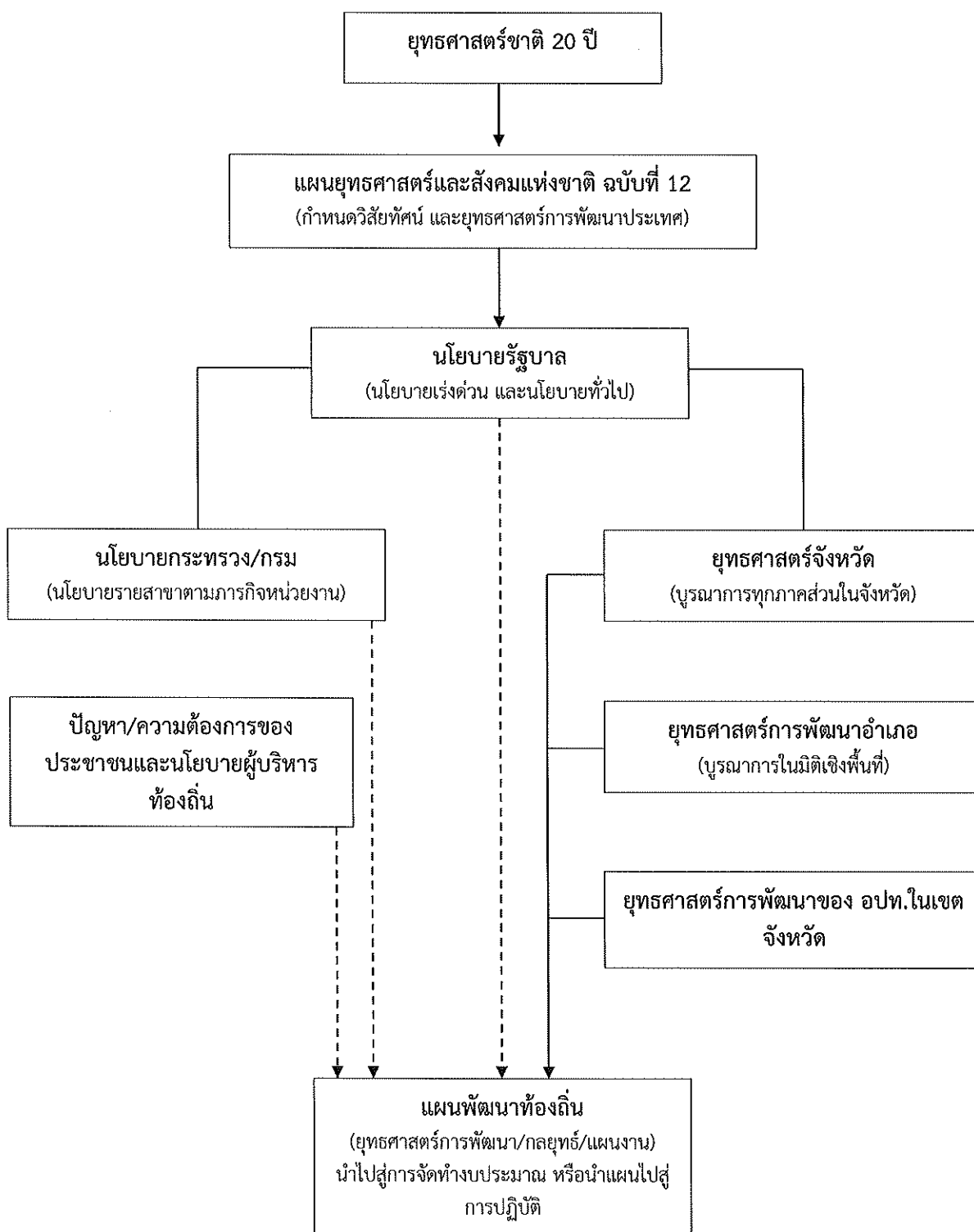
- (1) พัฒนาคุณภาพการศึกษาในระบบและนอกระบบให้ได้มาตรฐานการศึกษาของชาติ ส่งเสริมสนับสนุนให้ ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- (2) พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนกีฬา และนันทนาการเพื่อให้ประชาชนสุขภาพแข็งแรง
- (3) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน
- (4) พัฒนาส่งเสริมคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- (5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ เอกชนในการพัฒนาชุมชนเมืองและ ชนบท
- (6) การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
- (7) จัดระเบียบสังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
- (8) พัฒนาระบบป้องกันความปลอดภัยและบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ
- (9) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ไข ป้องกันการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ
- (10) ส่งเสริมการจัดสวัสดิการการคุ้มครอง การให้การสงเคราะห์ผู้สูงอายุ สตรี เด็ก และ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม สถาบันครอบครัว
- (11) พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนเน้นการฝึกทักษะด้านอาชีพ
- (12) พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการเกษตรแบบยั่งยืน โดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์แบบชีวภาพ และการเกษตรที่ปลอดภัยจากสารพิษ
- (13) พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
- (14) พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณสุข สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การขยายเขตให้บริการไฟฟ้า ประปา
- (15) พัฒนาส่งเสริมการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดและนาระบบผังเมืองมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (16) พัฒนาแหล่งน้ำอุปโภค – บริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ
- (17) พัฒนานุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

- (18) ส่งเสริมการพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้มีความสวยงามและน่าอยู่
- (19) จัดระบบการจัดการน้ำเสียและการจัดการขยะในครัวเรือนและชุมชน
- (20) พัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ ระบบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- (21) ส่งเสริม และสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (22) พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนการให้ความรู้ด้านการเมือง การปกครองระบบประชาธิปไตย แก่บุคลากร ผู้นำท้องถิ่นทุกรูปแบบ และประชาชนทั่วไป
- (23) พัฒนาคความรู้ ความสามารถ สมรรถนะของบุคลากร และองค์กรให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่สามารถยอมรับได้
- (24) พัฒนาปรับปรุง สถานที่ การปฏิบัติงาน และการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ให้มีความเพียงพอและมีประสิทธิภาพ
- (25) พัฒนาระบบการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั่วถึงมีประสิทธิภาพ และเป็นธรรม
- (26) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนา
- (27) ยึดหลักการตามแนวทางการบริหารจัดการที่ดี
- (28) การพัฒนาการปลูกฝังค่านิยมให้บุคลากรในท้องถิ่นมีคุณธรรมและจริยธรรม

2.8 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- 1) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- 3) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- 4) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- 5) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

2.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีตลาดสดของเอกชน 1 แห่ง
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ มะพร้าว
- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. 2 โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3 แห่ง สังกัดเทศบาลตำบลทับสะแก
- มีหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ อยู่ในอำเภอทับสะแก คือ สำนักงานไฟฟ้าภูมิภาค ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอทับสะแก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรสาขาทับสะแก สถานีรถไฟ ทับสะแก
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- มีการจัดตั้งชุมชน 10 ชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลทับสะแก ประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนในชุมชนเป็นคณะกรรมการ ชุมชนละ 10 คน
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้น้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- เทศบาลตำบลทับสะแก มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีอาคารเอนกประสงค์เทศบาลตำบลทับสะแก จำนวน 1 แห่ง หอประชุม อำเภอทับสะแก 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้เทศบาล (ศูนย์ออกกำลังกายและศูนย์คอมพิวเตอร์) จำนวน 1 แห่ง
- มีวัด 1 แห่ง มัสยิด 1 แห่ง โบสถ์คาทอลิก 2 แห่ง
- เทศบาลมีระบบเสียงไร้สายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- ชุมชนในเขตเทศบาล มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

- ของเอกชนหลายบริษัท
- มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัทที่โอที และมีสัญญาณโทรศัพท์ไร้สาย
 - มีกองทุนในหมู่บ้าน
 - มี กองทุนเงินสวัสดิการชุมชนเทศบาลตำบลทับสะแก

2) จุดอ่อน (W : Weakness)

- รายได้
- ➔ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวไปทำงานทำที่จังหวัดอื่น
 - ➔ ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาด
 - ➔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบ
 - ➔ ของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
 - ➔ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่

3) โอกาส (O : Opportunity)

- เศรษฐกิจ
- ☞ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลตำบลทับสะแก ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
 - ☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทาง
 - ☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
 - ☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
 - ☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการ
- ท้องถิ่น

4) ข้อจำกัด (T : Threat)

- ⊗ ปัจจุบันเทศบาลทับสะแก เป็นเทศบาลขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล
- ⊗ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- ⊗ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- ⊗ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
- ⊗ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

6) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

เทศบาลตำบลทับสะแก ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยเทศบาลได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

➤ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

1) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่เทศบาลที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ 70 เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ 100 โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

2) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือ ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ เทศบาลจึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

➤ ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปัญหาคือ มีบางครัวเรือน ที่ยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหาคือเทศบาลได้มีโครงการซ่อมแซมบ้านคนจน แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้เทศบาลก็จะดำเนินการให้ได้ ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน ทุกครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภค โดยบางครัวเรือนซื้อน้ำที่บรรจุในถังหรือขวด

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลทับสะแก อาชีพหลักของประชาชน ในเขตเทศบาลจะประกอบอาชีพด้านการพาณิชย์และการบริการ คือ ค้าขายและเปิดร้านอาหาร และชุมชนในเขตเทศบาลตำบลทับสะแก บางส่วน ได้แก่ ชุมชนบ้านกลาง หมู่ 7 ชุมชนบ้านชายคลอง หมู่ 11 ชุมชนบ้านตาลคู่ หมู่ 4 ชุมชนบ้านสี่แยกทับสะแก หมู่ 6 ชุมชนบ้านอุดมสุข หมู่ 9 และชุมชนบ้านสุขสำราญ หมู่ 5 จะประกอบอาชีพทำสวนมะพร้าว และ ชุมชนบ้านประสพสุข หมู่ 9 ทำไร่ข้าวโพด และเทศบาลได้จัดทำโครงการอบรมวิชาชีพระยะสั้นเพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาในด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(3) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

➤ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ 15 - 60 ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ 95 เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ 73.99 ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง 25 - 50 ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นทิวเขาสลับซับซ้อน ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

➤ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี

การแก้ไขปัญหา คือ เทศบาลและหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - 6 ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้เทศบาลพยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

➤ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ 15 - 60 ปีเต็ม ร้อยละ 99 อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ 6 - 14 ปี ร้อยละ 100 ได้รับการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ 99 ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของเทศบาล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในห้วงทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

➤ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) และประชากรบางรายที่ไปร่วมทำกิจกรรมของศาสนาคริสต์ด้วย ประชากรในเขตเทศบาลให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาของเทศบาลคือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน แอโรบิคเดินส์ งานประเพณี เป็นต้น

➤ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และเทศบาลสามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก ก่อสร้างหอนาฬิกาบอกเวลาและลูกศรบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจากตำรวจ ผู้นำ อบพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางเทศบาลจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

➤ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของเทศบาล จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรทับสะแกได้แจ้งให้กับเทศบาลทราบนั้นพบว่าในเขตเทศบาลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของเทศบาลที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของเทศบาลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(4) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่น และน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา เทศบาลได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชน โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ กระทรวงสาธารณสุข

(5) ด้านการเมือง – การบริหาร

เทศบาลได้จัดตั้งชุมชนในเขตเทศบาล มีทั้งหมด 10 ชุมชน แต่ละชุมชนมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชน 11 คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะ การคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาของเทศบาลคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเทศบาลก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขตเทศบาล ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล จากผลการประชุมทุกครั้งทีเทศบาลจัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดง

ความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้เทศบาลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล นอกจากนี้ เทศบาลได้จัดโครงการอบรมศึกษาดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาเทศบาลให้เจริญเท่าเทียมกับเทศบาลอื่นๆ และเทศบาลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานเทศบาลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลทับสะแกได้ดำเนินการสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการด้านต่างๆ ของประชาชนในเขตพื้นที่ รวมถึงการรวบรวมข้อมูลจากแผนชุมชน/หมู่บ้าน ในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ

ลำดับ	ด้าน	ปัญหา/ความต้องการ
1	ด้านเศรษฐกิจ	1) รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย 2) ต้องการให้มีการส่งเสริมด้านอาชีพ 3) ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ 4) ปัญหาแมลงศัตรูพืชในมะพร้าว 5) ปัญหาแรงงานราคาถูกลง 6) ปัญหาที่ดินทำกิน 7) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
2	ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	1) ปัญหาเรื่องยาเสพติด 2) ปัญหาเรื่องการจัดตั้งครอบครัวไม่พร้อม 3) ปัญหาการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ 4) ปัญหาการทำงานนอกพื้นที่ของแรงงาน
3	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1) ปัญหาขยะและแหล่งกำจัดขยะ 2) ปรับปรุงภูมิทัศน์ 3) ปัญหาสุนัข แมว จรจัด 4) ระบบบำบัดน้ำเสีย
4	ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย	1) ปัญหาเด็กแว้น 2) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด 3) ปัญหาการลักทรัพย์ 4) ต้องการกล้องวงจรปิด 5) ต้องการให้มีการส่งเสริมโครงการ ชรบ. , อปพร. 6) แรงงานต่างด้าวในพื้นที่
5	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1) ระบบระบายน้ำ 2) ไฟฟ้าส่องสว่างทางสาธารณะ 3) ถนน
6	ด้านการบริหารจัดการ	1) ระบบประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย